

Polski Związek
Hodowców i Producentów
Trzody Chlewnej
„POLSUS”

FEDERACJA ZWIĄZKÓW PRACODAWCÓW
– DZIERŻAWCÓW I WŁAŚCICIELI ROLNYCH

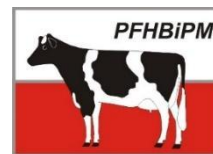
KRAJOWA RADA DROBIARSTWA
IZBA GOSPODARCZA

Polskie
Zrzeszenie
Producentów
Bydła Mięsnego

PZH i PBM

Stanowisko krajowych organizacji rolniczych do Planu Strategicznego WPR na lata 2021- 2027 (wersja grudzień 2020 r.)

Doceniamy trud włożony w wypracowywanie projektu Planu Strategicznego dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2021-2027, pozwalamy jednak sobie w tym liście podzielić się opinią na temat tych jego elementów, które budzą szczególny niepokój naszych organizacji.

Właśnie bowiem decyduje się sposób wykorzystania środków perspektywy unijnej mogącej znacząco wpłynąć na strukturę polskiego rolnictwa. To też szansa na impuls rozwojowy dla produkcji zwierzęcej i ukształtowania jej struktury do 2030.

Jako czołowe krajowe organizacje zrzeszające producentów i hodowców apelujemy, aby ww. Plan Strategiczny Ministerstwa Rolnictwa:

- bardziej uwzględnił istniejący potencjał rozwojowy;
- w większym stopniu wspierał rozwój krajowych zasobów hodowlanych i produkcyjnych ważnych gatunków zwierząt gospodarskich;
- bardziej premiował harmonijną współpracę gospodarstw dużych i małych tak, by ze sobą współpracowały z większym efektem dla polskiego rolnictwa;
- bardziej zachęcał do trwałego tworzenia grup producentów i organizacji producentów rolnych.

Prosimy o wsparcie rozwoju polskiej hodowli i produkcji zwierzęcej. Dziś jej główną przewagą jest cena. Jeśli mamy się liczyć, musimy konkurować jakością. Jednak skoku jakościowego nie będzie bez:

- zmian struktury użytkowania ziemi. W analizie SWOT strategii wskazano na problem rozdrobnienia ziemi. Żeby hodowla mogła się rozwijać, obrót ziemią musi być dynamiczny. Obecni i nowi aktywni rolnicy, którzy mają pomysł i energię, muszą mieć również perspektywę wzrostu przez pozyskanie ziemi. To również stworzenie ciągłości dzierżaw przez wieloletnie jasne i trwałe umowy pozwalające na pewność prawną inwestycji. To w końcu, przez ścisłe powiązanie dopłat bezpośrednich z faktyczną produkcją rolną uwolnienie od patologii fikcyjnych “rolników” żyjących nie z użytkowania ziemi tylko z dopłat za nią uzyskiwanych. Silne gospodarstwa, niemal całkowicie pominięte w nowej strategii, mogą być naturalnymi liderami zmian, bo mają potencjał administracyjny, know-how i zdolność do współpracy z mniejszymi gospodarstwami. Na rynku jest miejsce dla gospodarstw małych i dużych, które mogą ze sobą współpracować z większym efektem dla polskiego rolnictwa;
- wspomaganie wymiany stad na te o lepszych parametrach hodowlanych, premiowanie gospodarstw utrzymujących rasy krajowe, zachowujących odmiany lokalne, wzbogacające pulę genetyczną hodowli i zachowujące elementy polskiego dziedzictwa hodowlanego. Zapewnienie jakości to wsparcie trwałych inwestycji w know-how, infrastrukturę, technologię i wprowadzane na skalę całego kraju rozwiązania informatyczne;

- trwałego wsparcia poprawy dobrostanu zwierząt przez premiowanie inwestycji, jak np. chów bezuwięziowy bydła, dofinansowanie rozwiązań dla hodowców drobiu i trzody chlewnej realnie poprawiających dobrostan zwierząt;
- realnego wsparcia dla rolników, w zakresie nie tylko ekologii, ale także zrównoważonego rozwoju, rozwiązań obniżających emisję gazów cieplarnianych, wprowadzenie powszechnej ewidencji zużycia antybiotyków oraz programów profilaktycznych dla zwierząt w celu obniżenia skali stosowania antybiotyków, a także dla kierowania tych produktów odpowiednio oznakowanych na rynek w szczególności w ramach systemów jakości o charakterze zrównoważonym;
- w skali makro ochrona rynku krajowego przez premiowanie wyższych standardów jakości, żeby nie tylko cena, ale i jakość stawała się kluczowym czynnikiem;
- uwzględnianie dobrostanu, ekologii, produkcji zrównoważonej jest kosztowne, ale może być opłacalne jeśli produkty będą oznaczane, ale i promowane tak, by klienci mogli dokonywać swoich wyborów świadomie, wiedząc, że polska żywność oznacza produkty nowoczesne, wytworzone z dbałością o dobrostan zwierząt, z zerowym śladem węglowym i minimalnym użyciu antybiotyków.

Obawiamy się, że strategia w proponowanym kształcie zamiast być impulsem rozwojowym może stać się w istocie programem socjalnym konserwującym niekorzystną strukturę agrarną na wsi i czyniącym ze znacznej części jej mieszkańców beneficjentów trwale uzależnionych od różnych form wsparcia.

Wierzimy, że prace nad strategią i zaproszenie do dzielenia się uwagami jest dobrą platformą do rozmów i dialogu w celu wspólnego szukania skutecznych rozwiązań tych problemów. Deklarujemy swą gotowość do takich rozmów.

Warszawa, marzec 2021 r.

Ignacy Zaremba

Polski Związek Hodowców i
Producentów Trzody Chlewnej
„POLSUS”

Mariusz Olejnik

Prezes Zarządu
Federacji Związków Pracodawców
– Dzierżawców i Właścicieli
Rolnych

Aleksander Dargiewicz

Prezes Zarządu
Krajowego Związku Pracodawców
– Producentów Trzody Chlewnej
POLPIG

Piotr Kulikowski

Prezes Zarządu
Krajowej Rady Drobiarstwa
– Izba Gospodarcza

Jerzy Wierzbicki

Prezes Zarządu
Polskie Zrzeszenie Producentów
Bydła Mięsnego

Jacek Zarzecki

Prezes Zarządu
Polskiego Związku Hodowców
i Producentów Bydła Mięsnego

Leszek Hądzlik

Prezydent
Polskiej Federacji Hodowców
Bydła i Producentów Mleka